



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1226/2018
13.11.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези са чланом 289. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Тадића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К бр.262/17 од 18.04.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.628/18 од 04.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 13.11.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К бр.262/17 од 18.04.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.628/18 од 04.09.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу К бр.262/17 од 18.04.2018. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези са чланом 289. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године.

Истом пресудом на основу члана 86. и 297. став 5. КЗ, окривљеном АА изречена је мера безбедности забране управљањем моторним возилом „Б“ категорије на период од две године, док је оштећена породица ББ на основу члана 258. ЗКП са имовинско правним захтевом упућена на редовну грађанску парницу, а на основу члана 264. ЗКП окривљени обавезан да суду надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 132.670,00 динара, а на основу члана 261. ЗКП и да плати на име паушала износ од 5.000,00 динара, све у року од два месеца од правноснажности пресуде под теретом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.628/18 од 04.09.2018. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, па је пресуда Основног суда у Врбасу К бр.262/17 од 18.04.2018. године, потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Никола Тадић, због повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од кривичне одговорности, а да се на основу члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА навођењем као разлога за подношење захтева повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, само формално означава повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП – због које је подношење захтева дозвољено, али не конкретизује у чему се она састоји, већ суштински у образложењу захтева, оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Наиме, бранилац окривљеног, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, а супротно утврђењима у нападнутим одлукама, наводи да је реакција окривљеног испровоцирана непрописним кретањем оштећеног сада покојног бициклисте, да је у овом кривичном поступку постојала сумња у погледу чињеница од којих зависи вођење кривичног поступка која није у току поступка отклоњена, а ради се о путањи којим је бициклиста доспео у контактну позицију, да је пресуда донета на основу посредних доказа, односно на основу слободног судијског уверења, да је несумњиво постојала могућност да је у време саобраћајне незгоде оштећени због душевне болести и неузимања лекова нагло изместио улево, из разлога који су субјективни, па слободно судијско уверење не може бити неограничено и мора се кретати у границама разумног логичког размишљања, јер се у овом случају пресудом морало решити у корист окривљеног.

Како дакле, у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено –повреда закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, а суштински се указује на недозвољене разлоге за подношење захтева - на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, обзиром да бранилац окривљеног у свом захтеву даје сопствену анализу изведених доказа током овог кривичног поступка, Врховни касациони суд је захтев браниоца окривљеног АА оценио као недозвољен.

На основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић